

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

ARREST

nr. 214.686 van 18 juli 2011
In de zaak A. 193.360/XIV-31.258

In zake :

[REDACTED]
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bruno Soenen
kantoor houdend te 9000 Gent
Korijkssteenweg 597
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 11 juli 2009, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 28.592 van 11 juni 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 4781 van 23 juli 2009 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

Bij arrest nr. 204.095 van 19 mei 2010 werd de heropening van de debatten bevolen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 maart 2011 om 10,45 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Haegeman, die loco advocaat Bruno Soenen verschijnt voor de verzoeker, en attaché Ben Bettens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt op 10 augustus 2008 België binnen en verklaart zich op 18 augustus 2008 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 17 maart 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 9 april 2009 tekent de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 11 juni 2009 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) op omdat de motivering in het bestreden arrest niet afdoende zou zijn en zou falen.

Het recht op subsidiaire bescherming wordt geweigerd omdat er voor de burgers van het district Shewa (Kuz Kunar) in de provincie Nangarhar geen reëel risico op ernstige schade zou bestaan, niet bepaald omdat verzoekers regio niet voorkomt op de lijst van het UNHCR in het kader van onveilige regio's, districten en provincies in Afghanistan. De verzoeker gaat niet akkoord met de motivering van punt 2.21. van het bestreden arrest omdat zeer eenzijdig enkel de adviezen van het UNHCR met betrekking tot de veiligheid in zijn district zijn onderzocht en omdat die adviezen bovendien slechts gedeeltelijk worden toegepast. In het bestreden arrest wordt de aanbeveling van de "veilige terugweg" in het advies van de UNHCR zonder afdoende uitleg of motivering terzijde geschoven. De motivering dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen "gelet op zijn declaratieve opdracht enkel bevoegd is uitspraak te doen bij wijze van arresten over de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die deze genomen heeft in het kader van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet" volstaat volgens de verzoeker niet als antwoord op zijn initiële grief dat de veilige terugweg niet onderzocht werd. De adviezen van de UNHCR worden als een objectieve leidraad voor de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus beschouwd doch buiten beschouwing gelaten voor het criterium van de veilige terugweg. De verzoeker besluit dat er geen enkele reden is om dit laatste punt buiten beschouwing te laten.

5. De verwerende partij stelt in de memorie van antwoord dat de Raad van State als administratieve cassatierechtter niet in de beoordeling van de feiten mag treden, waar de verzoeker de feitelijke appreciatie van de aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangereikte informatie betwist, met name een advies van het UNHCR. Het komt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toe te oordelen over de betrouwbaarheid en de zwaarwichtigheid van de aangereikte informatie.

Verder stelt de verwerende partij dat noch de beslissing van het commissariaat-generaal noch het bestreden arrest een terugleidingsmaatregel bevatten en dat een eventuele terugleiding naar Afghanistan niet het voorwerp van het geding is, zodat het

advies van het UNHCR niet dienstig kan worden aangevoerd. Derhalve is volgens de verwerende partij aan de motiveringsplicht voor juridictionele beslissingen voldaan.

6. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker het middel. Hij voegt toe dat de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van artikel 48/4, § 2, c, van de Vreemdelingenwet niet verhindert de nood aan subsidiaire bescherming in zijn geheel te onderzoeken. Volgens de verzoeker gaat het daarbij niet om de betwisting van een feitenappreciatie maar om de onjuiste toepassing van de aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toebedeelde bevoegdheid in het kader van het voornoemde artikel 48/4, § 2, c).

Beoordeling

7. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

In het bestreden arrest wordt de kritiek van de verzoeker betreffende het bestaan van een reëel risico op ernstige schade ten gronde weerlegd voor wat betreft de provincie en het district vanwaar hij afkomstig is. Als administratieve cassatierechter kan de Raad van State inderdaad niet op die feitelijke beoordeling ingaan.

De kritiek van de verzoeker dat hij in het land van herkomst door onveilige gebieden zou moeten reizen om zijn “veilig” gebied te bereiken, wordt in het bestreden arrest helemaal niet onderzocht. Dienaangaande oordeelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “dat hij, gelet op zijn declaratieve opdracht, enkel bevoegd is

uitspraak te doen bij wijze van arresten over de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die deze genomen heeft in het kader van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet" en dat "voormelde artikelen (...) uitsluitend betrekking (hebben) op het al dan niet toekennen van de vluchtelingenstatus en/of de subsidiaire beschermingsstatus en niet op enige terugleidingsmaatregel".

Die motivering vormt geen antwoord op het middelonderdeel van de verzoeker betreffende de toestand in het land van herkomst, waarbij hij meer bepaald aanvoerde dat hij bij een terugkeer in het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen omdat hij in dat land door bepaalde volgens het UNHCR onveilige gebieden zou moeten trekken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermocht met de stelling dat hij geen uitspraak over een terugleidingsmaatregel doet, niet voorbij te gaan aan de uiteenzetting van de verzoeker betreffende een reëel risico op ernstige schade bij het doorkruisen van bepaalde gebieden in het land van herkomst. In die mate is niet voldaan aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor juridictionele beslissingen wat de subsidiaire bescherming betreft en is het middel gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 28.592 van 11 juni 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.
2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.
3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.
4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien juli tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,
Carlo Adams,
Stephan De Taeye,

kamervoorzitter,
staatsraad,
staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,

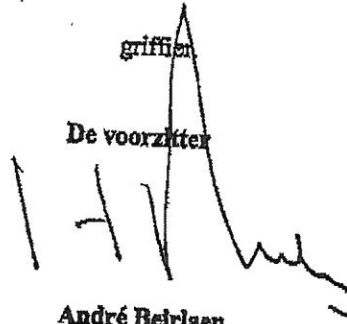
griffier

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen

Arnot.cas.verz

Voor expeditie aan

de heer **BAKHIL Zahidullah**
die woonplaats kiest bij

Mr. SOENEN B.
Kortrijksesteenweg 597
9000 Gent

Brussel, 28 juli 2011
Namens de Hoofdgriffier,

Joris Casneuf
Griffier

De ministers en de administratieve overheden, wat hen aangaat, zijn gehouden te zorgen voor de uitvoering van dit arrest. De daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarders zijn gehouden hiertoe hun medewerking te verlenen wat betreft de dwangmiddelen van gemeen recht.

Brussel, 28 juli 2011
Namens de Hoofdgriffier,

Joris Casneuf
Griffier

SECRET